

A large, dark, snow-covered rock sits in the center of a winter forest. The rock is covered in a thick layer of white snow, with some dark patches visible. The background is filled with tall, thin, snow-covered trees, creating a misty and serene atmosphere. The ground is also covered in snow, with some small, snow-covered bushes in the foreground.

Maija Meikäläinen

Läpi
harmaan kiven

Läpi harmaan kiven

MAIJA MEIKÄLÄINEN

Läpi harmaan kiven

© 2018 Maija Meikäläinen

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-801-9

Sisältö

Saatteeksi	7
Kirjasto – Lissu	8
Aikuisopiskelijaksi	13
Jokapaikan työmyyrä	18
Lasikatto	21
Hyvän palvelun diplomi	25
Kärkisorvaajasta lähihoitajaksi	28
Pekka Peloton	33
Johtaja on pahin	37
Kansakoulupohjalta maisteriksi	40
Sohvaperunasta kauhanvarteen	44
Konkurssi uhkaa	47
Posti jyrää	50

Saatteeksi

Olen koonnut nämä tarinat työelämän eri tilanteista vuosikymmenten ajalta. Jokainen voi itse vaikuttaa omaan selviämiseensä työelämän muutoksissa. Pienikin ajatus muuttuu vähitellen teoksi ja aikaa myöten toteutukseksi. Se on elämän laki. Suomalainen sisu ja periksi antamattomuus siivittävät tarinoissani unelmat täyttymykseen.

Toinen asia, joka auttaa ihmistä eteenpäin, on kannustaja. Hän on ihminen, joka jaksaa uskoa läheisensä saavutuksiin, vaikka tältä itseltään usko joskus loppuisikin. Ilman tätä tukea myöskään nämä kirjoitukseni eivät olisi toteutuneet.

Haaveen täyttymiseen on usein pitkä matka. Pitää miettiä, miten se voisi onnistua. Voi ottaa vaikka vain askeleen kerrallaan ja suunnata vaiheittain päämäärää kohti. Kun yksi ovi sulkeutuu, voi toisen oven takana löytyä se, mistä on aina haaveillut. Ensin täytyy vain uskaltaa avata ovi.

Lämmin kiitokseni teille, jotka olette olleet minua tukemassa tämän työn syntyvaiheissa. Ilman tukeanne nämä tarinat eivät olisi tulleet julki ja muitten luettaviksi.

Riihimäellä xxx
Maija Meikäläinen

Kirjasto – Lissu

Suomi oli 1950-luvulla maatalousvaltainen, runsaan neljän miljoonan ihmisen yhtenäiskulttuuri. Yhteiskunta kaupungistui ja teollistui ripeää vauhtia. Suomessa elettiin 1950-luvun alussa vielä pula-aikaa ja kahvi oli edelleen kortilla. Asunnoista oli huutava pula erityisesti kaupungeissa.

Liisa tapasi kolmekymppisen Hannun lavatansseissa. Hänestä tuntui heti siltä, että tuossa voisi olla rehti suomalainen mies. Hannu oli rauhallinen ja miellyttävän tuntuinen ja kaikin puolin Liisan makuun. Hannu oli hyvä tanssimaan, hän vaikutti kohteliaalta ja hänellä oli valoisa ja myönteinen elämänasenne. Hän oli maatalon isäntä toisessa polvessa. Toimeentulo saatiin karjasta ja maatalanpidosta.

Hannulla oli iso kaksikerroksinen hirsitalo. Saunarakennus sijaitsi erillisessä rakennuksessa, jossa oli myös vierasaitta. Kyllä siinä riitti tulevilla emännällä työmaata. Hiukan Liisaa pelotti, miten tulisi toimeen anopin kanssa. Liisa oli kuitenkin sovitteleva luonne ja uskoi, että he löytäisivät yhteisen sävelen ja pärjäisivät ilman suurempia ristiriitoja.

Liisa ja Hannu seurustelivat tiiviisti. Melko pian Hannu kosi. He viettivät maalaishäitä suvun ja ystävien kanssa. Pari vihittiin kirkossa ja Hannun kotona pidettiin kunnon maalaishäät ruokineen ja runsaine kahvipöytineen. Liisa ja Hannu kutsuivat tärkeimmät ystävät todistamaan rakkauden täyttymystä.

Perhe kasvoi pian. Ensin syntyi Eeva ja sitten kaksoset Aarne ja Aimo. Liisa hoiti lapsia ja anoppi autteli kykynsä mukaan. Varsinkin silloin, kun lapset sairastelivat, anoppi oli suurena apuna. Liisa oli aina ollut työssä ja tottunut omaan palkkatuloon. Hän jatkoi osa-aikaisesti

kirjanpitäjän työssään ja hoiti myös Hannun kirjanpidon. Näin työtä riitti kokopäiväisesti ja lastenhoito hoitui anopin avun turvin.

Hannu viljeli porkkanaa, perunaa, nauriita, sipulia ja jonkin verran mansikkaa. Hannulla oli myös kanoja, jotka saivat olla vapaasti pihalla kesät. Siksi kanamunat olivatkin erinomaisen hyviä. Hannu kävi kesäisin kahdella torilla myymässä tuotteitaan. Talvet Hannu teki metsätöitä ja aurasi kyläläisten tiet. Liisa ja Hannu olivat kylällä sellaisessa maineessa, että jos joku kyläläinen tarvitsi apua, niin he olivat aina valmiina auttamaan.

Jonkun ajan kuluttua alkoi tulla pulmia toisensa perään. Kemian yrityksessä meni huonosti, ja Liisa joutui työttömäksi osa-aikatyöstään. Samanaikaisesti Hannu sairastui vakavasti ja joutui lopettamaan työnteon. Perhe joutui tilanteeseen, ettei tuloja enää ollutkaan. Läheisten ja ystävien tuki oli tuolloin korvaamaton. Ilman turvaverkkoa olisi ollut hankala selvitä eteenpäin.

Ystävättärensä Ailan kanssa Liisa pohti tilannetta, joka oli perhettä kohdannut. Liisa varasi ajan ammatinvalintaohjaajalle. Liisalla teetettiin soveltuvuustestejä, jotka antoivat vinkkejä siitä, mikä ala olisi hänelle paras vaihtoehto. Testien mukaan sairaanhoitajan ammatti olisi sopivin. Testit kertoivat, että Liisa oli erilaisten ihmisten kanssa toimeentuleva ja valoisa sekä pitkäpinnainen ja hermot hyvin hallitseva. Mutta lähes nelikymppisenä kolmen vuoden koulutus pelotti Liisaa. Vielä suuremmin mietitytti perheen toimeentulo, koska Liisan olisi nyt tuotava leipä perheelle. Testien mukaan toinen vaihtoehto oli kampaajan ammatti ja siinäkin oli kolmen vuoden koulutus. Kampaajan ammatti tosin kiinnosti, koska Liisa olisi voinut kolmen vuoden jälkeen perustaa oman yrityksen. Hän jäi kuitenkin odottelemaan kokopäiväistä työtä, jota voisi tehdä eläkeikään saakka. Liisa teki kotona kaikki rästityöt ja autteli naapureita. Hän uskoi, että vielä työpaikka löytyisi.

Ahkerasti Liisa tutki päivän lehtiä ja työpaikkailmoituksia. Hän huomasi, että kirjastoon haetaan oppisopimuksella työntekijää. Hän soitti heti ystävättärelleen Ailalle. Aila kannusti hakemaan oppisopimus työpaikkaa. Liisa teki hakemuksen ja päätti mennä itse henkilökohtaisesti viemään hakemuksen kirjaston johtajalle. Liisa kutsuttiin haastatteluun. Hakijoita oli ollut kahdeksankymmentä, joista haastatteluun otettiin kymmenkunta. Haastattelu jännitti Liisaa kovasti, mutta hän uskoi, että kun on oma itsensä, se riittää. Kirjastonjohtaja kysyi, miksi hän oli juuri tätä työpaikkaa hakemassa. Liisa kertoi, että lukeminen on aina kiinnostanut häntä ja hän halusi työpaikan, joka on kokopäiväistä asiakaspalvelutyötä. Hän kertoi tulevansa toimeen erilaisten ihmisten kanssa eikä helposti hermostu, vaikka tulisi vaikeitakin tehtäviä eteen. Lisäksi merkonomin tutkinto auttoi toimimaan erilaisissa työtehtävissä. Liisalle kerrottiin, että kahden viikon sisällä kaikille hakijoille ilmoitetaan päätös.

Kaksi viikkoa oli kulunut ja puhelin soi. Kirjaston johtaja kertoi iloisesti, että he olivat valinneet kirjaston oppisopimuspaikkaan juuri Liisan.

- Olit työyhteisömme mielestä tähän tehtävään juuri sopiva henkilö valoisan luonteesi ja hyvän työkokemuksesi vuoksi, johtaja ilmoitti.

Liisan riemu oli rajaton. Hän otti mielellään työpaikan vastaan. Työtömyys oli ohi. Hannu oli tyytyväinen ja toimeentulo perheellä taattu. Liisa jäi jännityksellä odottamaan ensimmäistä työpäivää ja uusien työkavereiden kohtaamista. Saara-anopille tämä tiesi enemmän työtä, koska Liisan työ oli kokopäiväistä. Saara oli kuitenkin sen verran hyvässä kunnossa, että suostui auttamaan. Siitä Liisa oli todella kiitollinen.

Työt alkoivat ja etenkin oppisopimukseen kuuluva koulutus jännitti Liisaa. Olihan aiemmasta koulutuksesta jo kulunut jonkin aikaa. Liisa otti haasteen vakavasti ja opetteli kaikki tehtävät huolella. Liisa huo-

Nämä kaksitoista kertomusta avaavat suomalaisen työelämän muutoksia ja moni-ilmeisyyttä kokijoiden tarinoiden kautta.

Suomalainen sisu kasvaa, kun huomaa, ettei kaikki ole helppoa ja etene niin kuin pitäisi. Kannustajiensa tuella suomalaiset naiset ja miehet ovat menneet vaikka läpi harmaan kiven.

Läpi Harmaan kiven

ISBN: 978-951-568-801-9

www.bod.fi